

практично для всіх видів екстремального туризму і він є перспективним і високоприбутковим напрямом для роботи українських туроператорів.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КІННОГО ТУРИЗМУ В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Змійська А.І.

Науковий керівник – Абрамов В.В., доцент

Кінний туризм – це привабливий спосіб проведення часу та вивчення з сердини життя у місцях, віддалених від транспортних шляхів, де від первісної краси природи переходить дух.

З кожним роком в Україні кінний туризм динамічно розвивається та завойовує все більше прихильників. У Харківській області цей вид активного туризму користується заслуженою популярністю у любителів кінних прогулянок природничого, етнічного, історичного та мисливського напрямів. Зокрема, на території міста успішно функціонують кінні клуби: «Моп Амі», «Кінний двір», «Мустанг», тощо. Проте, більшість з них має спортивну орієнтацію (проведення уроків верхової їзди, змагань), займаються організацією прогулянок та фотосесій. Зважаючи на свою короткочасність, такі види діяльності не можуть бути віднесені до туризму.

Безперечним потенціалом для розвитку кінного туризму серед регіонів України має Слобожанщина. Саме у місті Харкові у 1848 році був заснований перший іподром в Україні, що знаходився біля Кінного ринку. Ринок отримав свою назву, завдяки проведенню щорічних ярмарків. Тут можна було придбати коней як для роботи, так і для перегонів. Зокрема, територія Харківської області має чимало ресурсів для здійснення подібних еко-маршрутів. Одним з визначальних є те, що поверхня Харківщини в більшій частині регіону рівнинна з великою кількістю водоймищ та висотою до 218 метрів (г. Кременець). Створені природою мальовничі краєвиди є естетично-привабливими для туристів і відпочиваючих.

Другим, не менш важливим, сприятливим фактором виступає наявність в регіоні чималої кількості приватних садиб, які є значущим фундаментом для розвитку кінного туризму та способом залучення у малий бізнес сільського населення України. Яскравими представниками закладів даної категорії виступають селища Гайдар і Коробови Хутора, що на правому березі річки Сіверський Донець в Зміївському районі. Ці місця по праву називають «Харківською Швейцарією»: живописні пейзажі, чудові туристські стоянки для збору грибів і ягодами,

рибалкою, багаті мисливські угіддя не поступаються справжнім швейцарським Альпам. Незабутні враження від принад Слобожанщини туристи отримають після відвідання Мохначанських лісів, прохідної долини Пропасти поблизу села Задонецьке, озера Біле і Лиман, Козачої гори. До Харківської області віднесені: національний природний парк “Гомільшанські ліси”, регіональні ландшафтні парки “Великобурлуцький степ”, “Печенізьке поле” та “Ізюмська лука”; заказники загальнодержавного (Бурлуцький, Катеринівський загальнозоологічні, Вовчанський ботанічний) та місцевого значення, заповідні урочища, Литвинівка, Краснокутський, Наталіївський, Старомерчинський, Шарівські парки, дендрологічні парки.

Усі ці заповідники та національні парки можна розглядати в якості потенціальних об'єктів для розвитку кінного туризму на території Харківської області. З огляду на цікавість жителів мегаполісів до дослідження навколишнього середовища, природничі кінні подорожі з вивченням тваринного, рослинного світу будуть користуватись неодмінним попитом у туристів.

Третім позитивним для розвитку кінного туризму фактором можна назвати те, що саме Харківська область займається підготовкою спеціалістів з кінного туризму, наприклад, у Харківському приватному колеґіумі проводяться заняття студентів в кінних секціях за напрямком кінний туризм. Також Харківська зооветеринарна академія (с. Мала Данилівка) здійснює підготовку спеціалістів з конярства: інструкторів кінного спорту та оздоровчо-спортивного туризму, спортивних суддів, ковалів, шорників з виготовлення збруї та кінноспортивного реманенту.

Таким чином, розвиток кінного туризму на Харківщині має достатньо перспектив, а також зможе дати поштовх поступу сільського господарства, який безпосередньо пов'язаний з поширенням зеленого та сільського туризму, розведенням коней та сприянню підвищення якості життя сільських жителів.

ОСОБЛИВОСТІ РЕКОНСТРУКЦІЇ БУДІВЕЛЬ КОЛЕКТИВНИХ ЗАСОБІВ РОЗМІЩЕННЯ

Заблуда А.А.

Науковий керівник – Крайнюк Л.М., канд. техн. наук, професор

На сьогодні реконструкція є одним з найбільш важливих і пріоритетних напрямів вирішення проблем застарілого фонду колективних засобів розміщення. Нові соціально-економічні умови функціонування засобів розміщення вимагають нових комплексних і важливих підходів